การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลการเสีย ภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการในจังหวัดลำพูนปี 2549 - 2551 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ กรมสรรพากรและผู้สนใจในการนำผลการวิเคราะห์ผลการคำเนินงานของธุรกิจไปใช้ในการ วางแผนและตัดสินใจ โดยจัดเก็บข้อมูลจากจากแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ค.50) และงบการเงินที่ธุรกิจนำส่งต่อกรมสรรพากร ซึ่งประชากรเป็นผู้ประกอบการประเภทนิติบุคคล ซึ่งจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจากฐานข้อมูลผู้ประกอบการในทีมกำกับดูแลสำนักงานสรรพากร พื้นที่ลำพูน ในการศึกษาครั้งนี้คัดเลือกตัวอย่างจากประเภทธุรกิจที่มีจำนวนกิจการมากที่สุด จำนวน 15 ประเภทกิจการแรก ทำให้ได้ตัวอย่าง จำนวน 593 ราย

ผลการศึกษา พบว่าบริษัทจำกัดมีจำนวนร้อยละ 24.11 และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมี จำนวนร้อยละ 75.89 กิจการที่มีขนาดทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ล้านบาท มีจำนวนร้อย ละ 89.04 ส่วนทุนจดทะเบียนที่มากกว่า 5 ล้านบาท มีจำนวนร้อยละ 10.96 กิจการที่มีการ คำเนินงานครบทั้ง 3 ปี คือในปี 2549 ปี 2550และปี 2551 มีจำนวนร้อยละ 59.19 ส่วนกิจการที่มีการ คำเนินงานไม่ครบทั้ง 3 ปี มีจำนวนร้อยละ 40.81 ธุรกิจที่มีจำนวนรายผู้เสียภาษีมากที่สุด ได้แก่ ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง จำนวนภาษีที่จัดเก็บได้สูงสุดมาจากธุรกิจประเภทขายส่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องจักร

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เฉลี่ยของแต่ละประเภท ธุรกิจพบว่าธุรกิจที่มีอัตราส่วนค่าภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจการขายส่ง เครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องจักร ส่วนธุรกิจที่มีอัตราส่วนค่าภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อรายได้เฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ธุรกิจการขายปลีกเชื้อเพลิงยานยนต์

ในส่วนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกำไรสุทธิทางบัญชีกับกำไรสุทธิทาง ภาษีในช่วงปี 2549 – 2551 พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีกำไรสุทธิทางภาษีมากกว่ากำไรสุทธิทางบัญชี รายการปรับปรุงกำไรสุทธิที่มีอัตราร้อยละสูงสุด ได้แก่ การหักผลขาดทุนที่มีสิทธินำมาหัก รองลงมาได้แก่ รายการรายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายและรายการรายได้ที่ได้รับยกเว้น This independent study aims to analyze the corporate income tax of business Operators in Lamphun Province over the period 2006 to 2008, so as to provide guidelines for the Revenue Department and other interested individuals with respect to business planning and decision making activities. The study collected data from corporate income tax forms (P.N.D. 50) and financial statements submitted to the Revenue Department. The population sample used in the study were juristic entities which had carried out value added tax registration through a database used by the Lamphun Regional Revenue Office, and the sample group was comprised of 593 entities across fifteen business categories, those with the highest number of activities.

The results show that 24.11% of the sample group was made up of limited companies and 75.89% was juristic partnerships, and that businesses with a registered capital of five million Baht or lower accounted for 89.04% of the sample, while those with registered capital of more than five million Baht accounted for 10.96% of the sample. Businesses which had carried out their operations for three years or more, covering the whole period 2006 to 2008, represented 59.19% of the sample, whereas those which had existed for less than three years accounted for 40.81% of the sample. Those businesses with the highest number of taxable persons were found in the construction industry, and wholesalers of machinery and equipment contributed the highest amount of tax collected.

An analysis of the ratio of corporate income tax to the average income of each type of business found that those businesses with the highest ratio were wholesalers of machinery and equipment, while businesses with the lowest ratio were retailers of automobile fuel.

A study into the differences between accounting profits and taxable profits between 2006 and 2008 showed that most businesses had a [higher] taxable profit than accounting profit, and that the adjusted net profits with the highest percentages were deductible losses, non-taxable expenses and exempt items.